

Gelozie

Agafia

Dimineața își amplifică deșteptarea
cu degetele prinse de pervaz
o amestec cu încăpățânarea
de-a nu mă trezi
alerg nebună oarbă printre gânduri
mă descoperă absurdă
geloasă
pe o parte din tine
și merg la întâmplare
prin spaima limitelor care ne deosebesc
încerc să aud fiecare foșnet
unde nu sunt
tu strălucești
în adâncul de umbră și luminare
cine-i acest necunoscut
în care m-am adăpostit
modelată de un gând prins
în cleștii răsăritului
gura nu are nevoie de cuvinte
pentru a ne îndulci setea
înflorește o iubire potolită
egală evidentă și nedefinită
te recunosc
între strigătul luminii
și dezordinea chemărilor